

Aftonbladet...

Fackförbundet Journalisten har gjort en undersökning av "vikarieeländet". Därmed avses det faktum att svenska medieföretag vränger och vrider på lagen om anställningsskydd för att till varje pris undvika att ge sina journalister fast arbete. En av de tidningar som uppmärksammas är Aftonbladet. Där har man i genomsnitt 60 vikarier anställda, enligt Journalistens kartläggning. Fackklubbens representant säger att "ledningen vill ha möjlighet att göra snabba förändringar. Det förutsätter en massa vikarier som man kan sparka".

Aftonbladet, alltså. Samma tidning, vars ledarredaktion städse är beredd att kämpa till sista röda hjärta för att avvärja varje kvartalskapitalistiskt anlopp mot vår fina, svenska arbetsrätt. Handen på det röda hjärtat, kära kollegor, visst är det bra att kunna avskeda folk lite som man vill?

...eller Expressen...

Expressen värnar om sina politiska grundsatser på samma nyskapande sätt som Aftonbladet. En gång var tidningen liberal. Nu är den schysst. Expressen försvarar varje medborgares rätt att säga eller skriva vad som helst. Som är schysst. Men inte sådant som är oschysst, förstås.

I TV-porrdebatten hävdade man att rätten att visa oschysst erotik inte har något med yttrandefrihet att göra. Och senast har tidningen rakryggt ställt sig bakom förslaget att utvidga förbudet mot hets mot folkgrupp, så

att det omfattar också "hets mot homosexuella". Det bör vara olagligt att uttrycka missaktning gentemot bögar och flator. Och det är väl helschysst.

Fast vore det inte mer av riktig Expressenstil att på en gång förkorta hela grundlagen, till den enkla regeln att sånt som folk gillar är lagligt och sånt som folk inte gillar är olagligt?

...eller en statstidning?

Vänsterpartiets Lars Ohly, ofta tippad som Schymans efterträdare, har i Finans Vision (19 mars) förklarat att det är ett problem att public service-tanken bara finns inom radio och TV. Givetvis borde det finnas en public service-tidning också. För att "tillgodose gemensamma samhällsintressen". Det är märkligt att Ohlys spännande planer på en statlig tidning inte har blivit mer uppmärksammade. De klargör ju att vänsterpartiet verkligen står för ett tydligt alternativ till vår nuvarande samhällsform.

Vad mera är: drömmarna om en ny Pravda kan kanske också få Lars Ohlys meningsmotståndare att fundera över varför Sverige alls skall ha statlig TV och radio. I dagens borgerlighet kan man känna sig riktigt djärvt nyliberal om man föreslår nedläggning av den ena av Sveriges Televisions kanaler. Trots att det är detsamma som att säga att staten ändå bör driva en TV-kanal och flera radiokanaler. Med statliga nyhetsprogram. För att "tillgodose gemensamma samhällsintressen"?

Riksskatteverkets valrörelse

I början av april drog både LO och Riksskatteverket ingång sina valrörelser till stöd för socialdemokraterna. 10 miljoner var säger de att de satsar.

LO: s kampanj går ut på att LO: s medlemmar inte är nöjda. Efter att socialdemokraterna har suttit i regeringen 48 av 57 år sedan andra världskriget undrar man om ingen av dem tänkt tanken att det kanske är socialdemokraterna missnöjet borde rikta sig mot.

Riksskatteverkets valkampanj berättar att vi måste betala skatt annars kommer samhället att förfalla. Påkostade reklamfilmer i TV meddelar att vattnet i våra kranar kommer att sina och bli bruna rännilar om vi inte betalar våra skatter.

Om RSV anser att bristen på vatten är det mest skrämmande i ett samhälle i förfall så får de väl kampanja för att medborgarna betalar sina vatten- och avloppsräkningar innan de betalar sina skatter. Bäst är väl ändå om myndigheter inte alls deltar i valrörelsen.

Så var det sagt

"Fackets första och främsta uppgift är att skapa ordning och reda på arbetsmarknaden och förhindra konkurrens mellan människor." – LO-utredaren Thord Pettersson skriver i Dagens Nyheter (13/4) om varför man är emot "den liberala modellen med fri och oreglerad invandring".

Varför man skriver

"Redan 1764 slutade jag att tro att man kan övertyga sina motståndare med tryckta argument. Jag har heller inte fattat pennan av det skälet utan bara för att förarga dem och för att intala folk på vår sida mod och styrka och låta de andra förstå att de inte har övertygat oss."
Georg Christoph Lichtenberg (Ur Aforismer, översättning från tyskan av Olle Bergquist, Atlantis 1997)